

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 40a, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2005, č. j. 38 Cad 16/2005 – 10,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného č. j. KUOK/16850/05/OSV-DS/7025/SD-117, ze dne 17. 6. 2005, bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Zábřehu ze dne 28. 4. 2005, č. j. Soc/552/3361/2005/Dv, kterým žalobci nebyla přiznána dávka sociální péče. Proti předmětnému rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 23. 6. 2005 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě a domáhal se zrušení tohoto rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 28. 6. 2005, č. j. 38 Cad 16/2005 – 10, řízení přerušil. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že u Okresního soudu v Šumperku ve věci sp. zn. P 335/88 bylo usnesením ze dne 7. 6. 1994, č. j. P 335/88 - 101, zahájeno řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti žalobce k právním úkonům a toto řízení nebylo dosud pravomocně ukončeno. Krajský soud konstatoval, že tato okolnost může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci, a proto podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) [nyní písm. f) téhož ustanovení] zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), řízení přerušil.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) ručně psanou a téměř nečitelnou kasační stížnost, ve které žádal o ustanovení advokáta, o zrušení napadeného usnesení a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost obsahovala rovněž námitku podjatosti soudkyně JUDr. B. D.. O této námitce rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 10. 2005, č. j. Nao 25/2005 – 28, tak, že soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. B. D. není vyloučena z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 16/2005.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost podle ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

Usnesením, jehož zrušení se stěžovatel kasační stížností domáhá, bylo podle ustanovení § 48 odst. 2 písm. e) s. ř. s. rozhodnuto o přerušení řízení z důvodu, že u jiného soudu probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu; v daném případě se jednalo o řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti stěžovatele k právním úkonům.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nesprávné poučení krajského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí (zde: proti usnesení o přerušení řízení) je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 – 36, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 737/2006).

Z citovaného judikátu vyplývá, že rozhodnutí o přerušení řízení se řadí mezi rozhodnutí svou povahou dočasná. V posuzovaném případě pak byl stěžovatel správně poučen o tom, že proti napadenému usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je uvedeno, že proti rozhodnutí povahy dočasné není kasační stížnost přípustná. Napadené usnesení o přerušení řízení je rozhodnutím dočasné povahy a nelze proti němu brojit kasační stížností.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podanou proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2005, č. j. 38 Cad 16/2005 – 10, v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl jako nepřipustnou ve smyslu ustanovení § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud nezabýval případnými vadami kasační stížnosti, ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu